

ת"פ (אשקלון) 14099-01-23 - מדינת ישראל נ' חליל עווד

ת"פ (אשקלון) 14099-01-23 - מדינת ישראל נ' חליל עווד שלום אשקלון

ת"פ (אשקלון) 14099-01-23

מדינת ישראל

נגד

חליל עווד (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד אכרם חסונה - הסנגוריה הציבורית

בית משפט השלום באשקלון

[09.09.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא מיטל חלפון-נזריאן

גזר דין

1. הנאשם, הורשעבהתאם להודאתו, ולאחר שנשמעו חלק מהראיות, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן (מיום 18.3.24) המייחס לו במסגרת 15 אישומים נפרדים עבירות כדלקמן: גניבה - 12 עבירות לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), הסגת גבול - 4 עבירות לפי סעיף 447 לחוק העונשין, ניסיון להסגת גבול לפי סעיף 447 לחוק העונשין בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התפרצות למגורים/תפילה לבצע עבירה - 10 עבירות לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד - 4 עבירות לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

כתב האישום המתוקן

2. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 11.7.22, בין השעות 09:15-13:00 לערך, הגיע הנאשם לבית קרקע בן קומה אחת במושב ברכיה בו מתגוררים המתלוננים שלום ומזל עמוסי. הנאשם הסיג גבול בכך שפרק את תריס חדר השירותים, נכנס לבית, הסתובב בו ונטל שתי קופות ובתוכן כסף, בשמים, צמיד זהב ומטבע זהב של סטרלינג ויצא מהבית.

על פי עובדות האישום השני, ביום 27.7.22, בין השעות 07:00-12:00 לערך, הגיע הנאשם לבית קרקע דו קומתי בקרית גת בו מתגורר המתלונן אברהם טאוב. הנאשם התפרץ לבית בכך שנכנס לחצר, פרק את שלבי תריס חלון ההזזה בסלון, ניפץ את זכוכית חלון ההזזה ונכנס פנימה אל סלון הבית. הנאשם הסתובב בבית, חיטט בחדרים ונטל תכשיטי זהב שונים, נעלי ספורט ומצלמה של חברת קנון.

על פי עובדות האישום השלישי, ביום 1.9.22 בין השעות 09:30-10:30 לערך, הגיע הנאשם לבית קרקע בעל מספר כניסות בקרית גת בו מתגורר המתלונן מר יעקב חיון. הנאשם התפרץ לבית בכך שפרק את רשת השירותים ונכנס דרך חלון שהיה חצי פתוח אל הבית. הנאשם הסתובב בבית ונטל שתי טבעות נישואים בצבע זהב, שעון יד מתכת בצבע זהב, גורמט זהב K18, שתי שרשראות עם מטבע של דולר, שרשרת עם תליון לב מזהב וכן מחשב נייד HP. בהמשך פרץ לכספת באמצעות סכ"ם שהיה במטבח ונטל סכומי כסף שונים - 12,000 ש"ח, 1,000 דולר ו-1,000 יורו ויצא מהבית.

על פי עובדות האישום הרביעי, ביום 1.9.22, בין השעות 07:15-15:45 לערך, הגיע הנאשם לבית קרקע בין שלושה מפלסים, לו שתי כניסות, שתי מרפסות וחצר בקרית גת בו מתגוררים המתלוננים יעקב ואסתר אבודרהם. הנאשם התפרץ לבית בכך שנכנס אל חצר הבית, פרק את שלבי התריס מפלסטיק של חלון המרתף ונכנס לבית דרך חלון הזכוכית שהושאר פתוח. הנאשם הסתובב בבית, חיטט בחדרים בשלושת הקומות ונטל מהבית 12,000 ₪ במזומן, ארבעה שעוני יד, כלי עבודה בדמות פטישון ומברגה וכן מחשב נייד. במעשיו גרם לנזק לתריס חלון המרתף בבית. לאחר מכן, יצא מהבית דרך דלת הסלון.

על פי עובדות האישום החמישי, בין התאריכים 31.8.22 בשעה 08:00 לבין 1.9.22 בשעה 08:00 לערך, הגיע הנאשם לבית קרקע, לו שתי כניסות, בקרית גת בו מתגוררת הגב' נעמי לפלר אלמוזנינו. הנאשם הזיז את חלון המטבח שלא היה נעול והסיג גבול לבית, מבלי שנטל דבר.

על פי עובדות האישום השישי, ביום 1.9.22, בין השעות 09:00-13:30, הגיע הנאשם לבית קרקע, אשר לו צמודה יחידת דיור בקרית גת בו מתגורר המתלונן מר יהודה צרפתי. הנאשם התפרץ לבית בכך שפרק את התריס של חלון הסלון, פתח את חלון הסלון ונכנס לבית. הנאשם הסתובב בבית, חיטט בחפצים ויצא מהבית.

על פי עובדות האישום השביעי, ביום 1.12.22, בין השעות 09:30-11:30 לערך, הגיע הנאשם לבית קרקע בקרית גת בו מתגוררת המתלוננת ריקי בן משה. הנאשם הסיג גבול בכך שפרק את שלבי תריס החלון של חדר הממד ונכנס דרכו אל הבית. הנאשם הסתובב בבית ונטל שעון אספנות בצבע כסוף, 3,800 ₪ במזומן שהיו בתוך ארנק, לפטופ של חברת אפל בצבע כסוף וגורמט חוליות K18 מזהב שהיה בתוך תיק ועזב את המקום.

על פי עובדות האישום השמיני, ביום 1.12.22, בין השעות 08:00-14:30 לערך, הגיע הנאשם לדירת קרקע בעלת שתי כניסות בקרית גת בה מתגוררים המתלוננים נתנאל ותהילה ביטון. הנאשם התפרץ לדירה בכך שנכנס אל חצר הבית, פרק את רשת השירותים בבית השייכים לחדר השינה, דחף את חלון הזכוכית כלפי פנים, תוך הפעלת כח רב, ונכנס אל הבית. הנאשם הסתובב בבית, חיטט בחדרים ונטל אייפון XR, לפטופ בצבע שחור ותיק ספורט של חברת "אדידס". הנאשם יצא דרך חלון חדר השינה של המתלוננים.

על פי עובדות האישום התשיעי, ביום 1.12.22, בין השעות 08:00-15:00 לערך, הגיע הנאשם לבית קרקע, לו מספר כניסות, בקרית גת בו מתגורר המתלונן שלום חזן. הנאשם התפרץ לבית בכך שנכנס לחצר, פרק את הרשת של השירותים בבית, פרק את חלון הזכוכית ממקומו, תוך הפעלת כח רב, ונכנס אל הבית. הנאשם הסתובב בבית, חיטט בחפצים ונטל פנקס צ'קים, מברגה של חברת "מלווקי" עם שתי סוללות, כלי עבודה ידניים בדמות פטיש ומברג, ג'קסון נטען של חברת "מקיטה", שני צמידי זהב, ארבעה עגילי זהב, חמש שרשראות זהב, שני שעוני יד, שתי טבעות זהב, עשרה בשמים, לפטופ בצבע שחור, תיק שחור עליו כיתוב "משרד החינוך", אר-דיסק חיצוני, שני תליוני זהב, פלאפון, שני טאבלטים, תיק צד כחול אפור וסכין בשר בצבע שחור ועזב את המקום.

על פי עובדות האישום העשירי, ביום 1.12.22, בין השעות 09:00-14:30 לערך, הגיע הנאשם לבית קרקע, לו מספר כניסות, בקרית גת בו מתגוררים המתלוננים יורם ודבי וואזנה. הנאשם התפרץ לבית בכך שנכנס לחצר הבית, פרק את חלון הרשת של חדר השירותים, הוריד את חלון הזכוכית כלפי פנים ונכנס לחדר השירותים וממנו אל הבית. הנאשם הסתובב בבית ונטל מתוכו שלושה שעונים, 2,000 דינר, נעלי ספורט של חברת "סקטשרס", שתי שרשראות כסף ותיק שחור קטן ויצא מהבית.

על פי עובדות האישום האחד עשר, ביום 1.12.22, בין השעות 06:45-16:57 לערך, הגיע הנאשם לדירת קרקע, לה שלוש כניסות, בקרית גת בה מתגורר המתלונן אשר גזיאל. הנאשם ניסה להסיג גבול בכך שנכנס לחצר הבית תוך שטיפס מעל הגדר, הסיט את חלונות התריסים, חתך את מסגרת חלון הרשת ושבר את שלבי התריסים. הנאשם נטל מחצר הבית סולם קטן וסולם גדול, גרניק צהוב, כבל מאריך ותוף כבל מאריך עם ממסר פחת. הנאשם גרם נזק למסגרת החלון ולשלבי תריס הבית.

על פי עובדות האישום השנים עשר, ביום 15.12.22, בשעה 09:45 לערך, הגיע הנאשם לבית קרקע דו קומתי, עם חצר קדמית ואחורית המוקפת גדר, בקרית גת בו מתגורר המתלונן סלומון דהן. הנאשם התפרץ לבית בכך שניפץ את כנף ימין של חלון המטבח ונכנס דרכו אל הבית. הנאשם הסתובב בבית, נכנס לחדר השינה ונטל שני בשמים, עגילים, תליונים, שרשראות, שעון וכובע. בהמשך, יצא הנאשם מהבית, או אז הבחין בו המתלונן מר סלומון דהן, והחל במרדף אחריו. הנאשם נמלט מהמקום. בעת שחזר המתלונן לכיוון ביתו הבחין בכובע השייך לו ואשר היה בתוך הבית, מוטל על הכביש. הנאשם גרם לנזק לחלון מטבח הבית.

במסגרת כתב האישום המתוקן, אישום שלושה עשר נמחק. על פי עובדות האישום הארבעה עשר, ביום 15.12.22, בשעה 09:30 לערך, הגיע הנאשם לדירת קרקע עם חצר מגודרת בחומה בקרית גת בה מתגורר המתלונן שלום שינדלר. הנאשם הסיג גבול בכך שקפץ מעל החומה, נכנס אל חצר הבית, ניגש אל חלון המקלחת ופרק את רשת החלון. הנאשם ניסה להיכנס לבית דרך החלון, אולם לאחר ששמע רעש מתוך הבית, קפץ חזרה החוצה ועזב את המקום.

על פי עובדות האישום החמישה עשר, בין התאריכים 27.11.22-1.12.22 בשעה 14:00 לערך, הגיע הנאשם לבית קרקע לו שתי כניסות ומרפסת מקורה הסגורה בברזנט בקרית גת בו מתגורר המתלונן מר אלי לוגסי. בבית חצר מגודרת ובתוכה מבנה המשמש כמחסן. הנאשם התפרץ לבית בכך שקרע את רשת חלון הממד, ניסה לפתוח את חלון הזכוכית, הזיז את ברזנט כניסת המרפסת ונכנס לחלל המרפסת הסגורה. בהמשך, פירק הנאשם את הכנף הימנית של חלון התריס אשר פונה למרפסת הסגורה, ניפץ את שמשת הזכוכית התחתונה של אותו החלון, שלח יד לעבר ידית הפתיחה הימנית, פתח את החלון ונכנס פנימה. הנאשם הסתובב בבית ונטל טאבלט, חמישה שעונים, בושם, שתי קופסאות תחתונים וכובע מצחייה של משטרת ישראל. בהמשך למתואר, פתח הנאשם את דלת היציאה הממוקמת בפאה הדרומית של הבית, פתח את דלת המחסן באמצעות מפתח שהיה בדירה, חיטט בתוכו ועזב את שטח הבית. הנאשם גרם לנזק לרשת חלון הממד, לחלון הזכוכית ולזכוכית חלון החדר.

על פי עובדות האישום השישה עשר, ביום 7.6.22, בין השעות 09:55-10:55 לערך, הגיע הנאשם לבית קרקע מוקף חצר וגדר בקרית גת בו מתגוררים גב' קיילה דונר ובנה נתן דונר. הנאשם התפרץ לבית בכך שפרק את תריס חדר השינה, פתח את רשת החלון על ידי דחיפה ונכנס אל הבית דרך הפתח שנוצר. הנאשם הסתובב בבית, חיטט בחפצים ונטל שעון "ראדו" בצבע שחור, מצלמת סוני, מצלמת סטילס ווידאו ומכונת גילוח. הסדר הטיעון

3. בעיצומו של הליך ההוכחות ולאחר שהתקיימו מספר לא מבוטל של דיוני ראיות ונשמעו עדים, ביום 18.3.24 התקיים דיון גישור בפני כבוד השופטת הבכירה נגה שמואלי-מאייר. במסגרת דיון הגישור, הוצג הסדר טיעון אשר כלל הגשת כתב אישום מתוקן בו הודה והורשע הנאשם. כמו כן, הוסכם בין הצדדים כי הם יטענו באופן חופשי לעניין העונש.

4. יש לציין כי לא הוזמן תסקיר לעניין העונש ועל כן גם לא הוגש תסקיר.

5. הנאשם יליד שנת 2000 ואין לחובתו הרשעות קודמות.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה, עו"ד אלעד אפק, הגיש לבית המשפט טיעונים לעונש בכתב (ת/א1).

בטיעוניו, הפנה לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה הגבוהה בהם, בשים לב לריבוי העבירות, ריבוי המתלוננים ולחלקו הבלעדי של הנאשם בביצוע העבירות; נטען כי יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים משום שמדובר בהתפרצות והסגת גבול לדירות שונות, במועדים שונים וכלפי מתלוננים שונים. לחילופין נטען כי יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל התפרצויות אשר נעשו במועדים שונים. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה שונה וטען כי יש לקבוע מתחמי ענישה כדלקמן: ביחס לאישומים 1 ו-7 מתחם הנע בין 8-16 חודשי מאסר בפועל; ביחס לאישומים 2, 3, 4, 8, 9, 10, 12, 15 ו-16 מתחם הנע בין 14-26 חודשי מאסר בפועל; ביחס לאישומים 5, 11 ו-14 מתחם הנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל וביחס לאישום מס' 6 מתחם הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה התייחס בטיעוניו לפוטנציאל הנזק במעשיו של הנאשם; לנזק הכספי שנגרם למתלוננים; לכך שחלק מהפריצות כללי היזק לרכוש בדמות פירוק חלון או שבירת זכוכית הזזה; לשיטתיות במעשיו של הנאשם המלמדת על תכנון מוקדם; לכך שהנאשם תושב הרשות הפלסטינאית אשר ביצע את העבירות תוך ניצול לרעה של אישור השהייה שקיבל; נטען כי הנאשם נעדר עבר פלילי והודה לאחר שנשמעו חלק מהראיות; נטען כי לא הוגש בעניינו תסקיר המלמד על הליך שיקום כלשהו. באשר לשאלת גובה הפיצוי, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם פיצוי לכל מתלונן בגובה הסכום שנגבב על אף האפשרות להגיש תביעה בהליך האזרחי.

לאור כל המפורט, ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם עונש מאסר בשליש העליון של מתחמי הענישה ואשר לא יפחת מ-14 שנות מאסר בפועל לצד מאסר מותנה מרתיע, פיצוי משמעותי למתלוננים, קנס והתחייבות.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד אכרם חסונה, הגיש לבית המשפט טיעונים לעונש בכתב (נ/א1).

בטיעוניו, עתר לקביעת מתחם עונש הולם אחד, נטען כי מדובר באירועים שאירעו על פני תקופה בת חמישה חודשים, בסמיכות זמנים, בשעות הבוקר, וכחלק מתוכנית עבריינית אחת והפנה לפסיקה תומכת; נטען כי אין נסיבות מחמירות בעבירת ההתפרצות שכן, הנאשם לא התפרץ לבתים עם כלי נשק או כשהוא רעול פנים וכן הוא לא התעמת עם המתלוננים לרבות באישום 12 - שם הנאשם נמלט מפני המתלונן ולא התעמת עמו, נטען כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הנמוך; נטען כי העבירות לא בוצעו בתחכום.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה כת ועתר בנסיבות האירועים דנן, לקביעת מתחם ענישה הנע בין שנתיים לשלוש שנות מאסר; נטען כי מדובר בנאשם צעיר בן 24, נעדר עבר פלילי, אשר ביצע את העבירות בגיל 22; נטען כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר ואת העדת עדים רבים; נטען כי כתב האישום תוקן משמעותית ואין מדובר במי שהחל לנהל הליך הוכחות לריק; נטען כי הנאשם הוא הבן הבכור במשפחה, הוריו אינם עובדים ומצבה הכלכלי של המשפחה קשה; נטען כי במועד ביצוע העבירות דודו של הנאשם נפל למשכב בשל אירוע מוחי ומצבה הכלכלי של המשפחה הורע ועמד ברקע ביצוע העבירות; נטען כי לא ניתן להשוות את הנאשם לרצידי וויסט שחזר על מעשיו לאחר שנתפס; בין היתר, נטען כי הנאשם מצוי תקופה ממושכת בתנאי מעצר שהם קשים מתנאי מאסר.

לאור המפורט, עתר ב"כ הנאשם להתחשב בהודאתו של הנאשם, החרטה שהביע, והיותו נעדר עבר פלילי ועל כן, נטען כי יש למקמו ברף התחתון של מתחם הענישה אליו עתר. באשר לרכיבי הענישה הכלכליים נטען כי אין להשית על הנאשם כל פיצוי וקנס. לחילופין ביקש ב"כ הנאשם כי ככל שיושתו עליו פיצוי וקנס הם יהיו סמליים בשל חיסרון כיס ולאור עונש המאסר אותו ירצה.

8. הנאשם, בדבריו לעונש אמר כי היה במצב קשה מאוד, אביו לא עבד, דודו היה בבית חולים והוא שהה לצדו במשך כחודשיים והיה זקוק לכסף. הנאשם הביע חרטה וצער וציין כי לא יחזור על מעשיו שוב.
קביעת מתחם העונש ההולם
9. כאמור לעיל, בטיעוניה עתרה המאשימה כאמור לקביעת מתחם נפרד לכל אירוע ואירוע, בשים לב למתלוננים ולזמנים השונים ואילו ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם עונש הולם אחד, בשים לב לסמיכות הזמנים ולכך, שמדובר בעבירות רכוש.
10. עסקינן בנאשם לו יוחסו במסגרת כתב האישום המתוקן חמישה עשר אישומים שונים. כלל האישומים בגין עבירות של פריצה לבתי מגורים או הסגת גבול לבתי מגורים וכן מקרה של ניסיון להסגת גבול לבית. כל זאת, לצד גניבת רכוש ובחלק מהמקרים גם גרימת נזק לרכוש.
11. בע"פ 4910/13 א.ח.מ.ד. בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) (להלן: "הלכת ג'אבר"), נדונה השאלה כיצד ניתן לקבוע מהו אירוע ונקבע מבחן ה"קשר ההדוק". בהתאם להלכה, בית המשפט יקבע מה הוא גדרו של אירוע בהתאם לניסיון החיים, ועבירות בהן יש קשר הדוק ייחשבו כאירוע אחד. עוד נקבע ברוב דעות של שופטי ההרכב כי המונח "אירוע" המצוין בחוק העונשין יכול לכלול "מספר מעשים".
12. בהקשר זה יש להזכיר את דברי כב' השופט ע' פוגלמן (כתארו דאז) בע"פ 2519/14 ע.נ.א.ד. אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.24) כי "מקום שאירוע אחד כולל מספר "מעשים", תקרת מתחם הענישה הפוטנציאלי, תקבע לפי הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מהמעשים, ודוקו: הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מהמעשים, מהווה את תקרת המתחם האפשרית, אך אין משמעות הדבר, כי תקרה זו, תהווה בהכרח - או לרוב - את הרף העליון במתחם הענישה, שעליו להיקבע בנתון לנסיבות העניין הקונקרטיות".
13. כמו כן, השופט פוגלמן בעניין אבו קיעאן לעיל, התייחס גם לחוות דעתו בעניין ג'אבר (פסקה 2 לפסק דינו) וכן לחוות דעתו בע"פ 1605/13 פ.ל.ו.נ.י. מדינת ישראל (27.8.2014) וציין כי בעניין ג'אבר התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן, פעולות שכללו מעשים שונים, ביחס לקורבנות שונים ובמקומות שונים כאשר הריחוק הגאוגרפי בין המעשים אינו מצביע על כך שעניין לנו באירועים שונים ואין בו כדי לגרוע מהקשר ההדוק שכלל המעשים מקיימים ביניהם.

14. מן הכלל אל הפרט, במקרה דנן - מאופן ביצוע עבירות הרכוש לרבות ההתפרצות והסגת הגבול, נסיבות הביצוע, שיטת הפעולה הדומה, היות העבירות במרחב גאוגרפי סמוך, ישנה זהות הערכים המוגנים ביחס לכלל העבירות, ועל אף שהמעשים השתרעו על פני פרק זמן של מספר חודשים וכלפי מתלוננים שונים ניתן ללמוד כי על פני הדברים, מכלול מעשי העבירות נעשו במסגרת תכנית עבריינית אחת ומעידות על פעולה עבריינית אחת מתמשכת. על כן, לטעמי, ראוי להחיל את מבחן הקשר ההדוק ולקבוע מתחם כולל אחד לגבי מכלול מעשי העבירות נושא האישומים בכתב האישום המתוקן. עם זאת, מובהר כי כל מעשה שביצע הנאשם, יזכה להתייחסות מתאימה במסגרת גזירת עונשו (ראו עפ"ג (ב"ש) 39844-08-13 מ"י נ' פאיז אבו רקייק (26.12.13)).
15. קביעת מתחם העונש ההולם לעבירות נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
16. הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הם שמירה על קניינו של האדם, פרטיותו ותחושת בטחונו האישי וכן השקט הנפשי לו הוא זכאי בביתו- מבצרו כמו גם, תחושת בטחונו של הציבור כולו. ישנה גם פגיעה רבה בסדר הציבורי.
17. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הגבוה, בשים לב לריבוי המעשים, לריבוי המתלוננים שנפגעו ולרכוש הרב ויקר הערך שנגנב מבתיים של המתלוננים כאשר בחלק מהמקרים אף תוך גרימת נזק לרכושם.
- באשר עבירת ההתפרצות לבית מגורים, יפים הדברים שנאמרו על ידי כבוד השופט י' אלרון ברע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.07.22) (פסקה 8):
- "עבירת ההתפרצות מערערת את תחושת הביטחון האישי של כל אדם, כאשר הפורץ נכנס בעזות מצח לדירה שאינה שלו, במטרה לבצע עבירה. באותה העת, קניינו, פרטיותו וכבודו של בעל הדירה נפגעים, כאשר הוא נוכח לדעת כי אפילו ביתו - אינו מבצרו (רע"פ 512/22 דגמש נ' מדינת ישראל; רע"פ 6607/21 חסון נ' מדינת ישראל)...".
- עוד יפים הדברים שנאמרו על ידי כבוד השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אורן אואזנה (31.12.08) (פסקה 8):
- "פריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו".
- ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם. נזקים אלו עולים לפרקים בחומרתם אף על עצם אובדן הרכוש בשווי כזה או אחר...".
18. בבואי לבחון את מדיניות הענישה הנהוגה עיינתי בפסיקה לרבות זו שהוגשה על ידי הצדדים. כך למשל:

רע"פ 4121/23 שאפי שוויקה נ' מדינת ישראל (7.6.23) - המבקש הורשע בהתאם להודאתו בהתפרצות לארבעה בתי מגורים בבאר שבע, ולכך שנטל מתוכם חפצים, כסף ומסמכים. במקרה נוסף הסיג גבול לבית מגורים כשבידו כלי פריצה וכן במקרה אחר החזיק ברכוש שהיה חשד לגביו שהוא גנוב, לרבות טלפון נייד, אותו מכר בהמשך. המבקש ביצע את העבירות כשהוא שוהה בישראל ללא אישור שהייה כדין. נקבע מתחם עונש הולם אחד הנע בין 4.5-7 שנות מאסר ועל המבקש, אשר ביצע את העבירות בסמוך לאחר שחרורו כאשר לחובתו תלוי ועומד מאסר מותנה, הושתו 6 שנות מאסר בפועל לצד הפעלת המאסר המותנה בן חודשיים מחציתו במצטבר ומחציתו בחופף, מאסרים מותנים, התחייבות כספית, 10,000 ₪ קנס ופיצויים שונים למתלוננים - 2,500 ₪, 20,000 ₪ ו-15,000 ₪. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו תוך שנקבע כי אכן לא מדובר בענישה מקלה אך מדובר בעבירות חמורות ובמבקש בעל עבר פלילי מכביד. יחד עם זאת מאחר שלא נמצאו בגזר הדין התייחסות לנסיבותיו האישיות של המבקש ובהתחשב בעובדות שלא נכללו בכתב האישום, מצא בית המשפט להקל בעונשו ולהשית עליו 5.5 שנות מאסר. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 326/23 עודא אבו עסא נ' מדינת ישראל (11.1.23) המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, באישום השלישי (המבקש זוכה מאישומים 1 ו-2) בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה. המבקש פרץ לבית מגורים בכך שפתח את אחד מחלונות ההזזה, נכנס לתוכו וגנב טלוויזיה, מחשב נייד ומכונת קפה. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 22 חודשי מאסר בפועל והשית על המבקש, נעדר עבר פלילי, 14 חודשי מאסר לצד מאסרים מותנים ופיצוי למתלוננים בסך כולל של 15,000 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

רע"פ 4830/20 אשר סויסה נ' מדינת ישראל (28.7.20) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של התפרצות לבניין שאינו מגורים וביצוע גניבה, ריבוי עבירות של ניסיון התפרצות, 2 עבירות של התפרצות לבניין שאינו מגורים בכוונה לגנוב, היזק לרכוש במזיד, התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה וגניבה. המבקש התפרץ לבניין משרדים בירושלים, שבר את דלת אחד המשרדים, פרץ לשני משרדים נוספים וגנב מחשב נייד מאחד מהם. במועד נוסף התפרץ המבקש לדירת מגורים וגנב ממנה 9,350 דולר ו-400 ש"ח, 2 שרשראות ועגילי זהב. בשני האירועים הותיר המבקש נזק אחריו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הראשון נע בין 8-32 חודשי מאסר ומתחם העונש ההולם בגין האירוע השני נע בין שנת מאסר ועד 3 שנות מאסר. על המבקש, בעל עבר פלילי מכביד, הוטלו 28 חודשי מאסר בפועל בגין האירוע הראשון ו-32 חודשי מאסר בגין האירוע השני, שירוצו חלקם בחופף ובסך הכל 4 שנות מאסר בפועל, לצד הפעלת עונש מאסר מותנה בן 6 חודשי במצטבר, מאסרים מותנים, פיצוי למתלוננת בסך 40,000 ₪ ופיצוי למתלונן שלו נגנב המחשב בסך 10,000 ₪. ערעור הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין וכן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

רע"פ 689/20 דויד גבאי נ' מדינת ישראל (28.1.20) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, ולאחר המשיבה חזרה בה במהלך דיוני ההוכחות מן האישומים 2-4, בעבירת התפרצות למגורים וגניבה בכך ששבר את הסורגים המפרידים בין חצר ביתה של המתלוננת לחלון ההזזה של חדר השירות, פתח את החלון, נכנס לבית וגנב מתוכו ₪ 6,000 במזומן וכן תכשיטים. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל והשית על המבקש, שלו עבר פלילי ישן, 12 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים, קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי בסך 4,000 ₪. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות לבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 3058/18 אביב רחמילוב נ' מדינת ישראל (23.4.18) - המבקש הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירות של התפרצות לבית מגורים, גניבה ושימוש בלתי חוקי ברכב. המבקש תצפת על בית במשך כחודשיים, זאת לאחר שקיבל מידע אודות הימצאות כספת בדירה זו, התפרץ לדירה וניתק את מצלמות האבטחה. המבקש גנב את הכספת בתוכה היה סך של 16,000 ₪ ומקלט וידיאו. בית המשפט קמא קבע כי מתחם ענישה הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל ועל המבקש, צעיר נעדר עבר פלילי, שהוגש בעניינו תסקיר חיובי, הושתו 14 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי בסך 18,000 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

רע"פ 6871/17 סאמר קרעין נ' מדינת ישראל (7.11.17) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעשרה אישומים מתוך שלושה עשר שיוחסו לו בכתב האישום, בגין עבירות של התפרצות לבית מגורים, קשירת קשר לפשע, החזקת כלי פריצה, גניבה, הסעת שב"חים ונסיבות מחשידות בכוונת פריצה. במהלך כחודש פרץ המבקש יחד עם שני נאשמים נוספים יחד עם תושבי איו"ש נוספים לבתים בירושלים וביישובים נוספים, תוך שגנבו מתוכם רכוש רב. המבקש שכר רכב, נאשמת נוספת שימשה כנהגת והשניים נסעו יחד אל נקודת האיסוף במטרה לפתוח ציר לנאשם הנוסף אשר הסיע ברכב שכור את האחרים הנוספים. האחרים פרצו לבתים אשר סומנו על ידי המבקש כריקים, בעוד המבקש ושני הנאשמים הנוספים היו מתצפתים על האזור ולאחר מכן הנאשם האחר השיב את האחרים אל מחסום קלנדיה בעוד המבקש והנאשמת עסקו בפתיחת ציר עבורו. לאחר ביצוע מעשי הפריצה, המבקש היה מחלק בין כלל המעורבים את הרכוש הגנוב. בית המשפט קמא קבע כי מדובר באירוע אחד ומתחם העונש ההולם נע בין 6.5-13 שנות מאסר, בין היתר, בשים לב לכך שהמבקש היה "ראש החבורה". על המבקש, שביצע את העבירות בהיותו אסיר ברישיון ובעל עבר פלילי מכביד, הושתו 9 שנות מאסר לצד מאסרים מותנים ופיצוי לכל אחד מהמתלוננים בסך 2,000 ₪ (למעט מתלוננת אחת). ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 398/14 טל בן משה ערג' נ' מדינת ישראל (16.3.14) - המבקש הורשע, בהתאם להודאתו, במסגרת שני כתבי אישום בתשעה אישומים. המבקש פרץ לשורת בתים במהלך כחודשיים ונטל כסף מזומן רב, מצלמה, טבעת אירוסין, מחשב נייד ושעון יד. מאחד הבתים אף נטל חומר שנחזה להיות סם, אותו מכר בהמשך בסכום שאינו ידוע. בנוסף התפרץ המבקש לבית כנסת וגרם נזק לחלון עזרת הנשים. בית משפט קמא קבע כי בגין כל אחד מאירועי הפריצה והסגת גבול מתחם העונש ההולם נע בין 5-24 חודשי מאסר בפועל והשית על המבקש, שהחל הליך טיפול בקהילה טיפולי ולחובתו עבר פלילי מכביד דומה, 10 חודשי מאסר בפועל בגין כל אחת מעבירות ההתפרצות לצד מאסר מותנה וקנס בסך 5,000 ₪. בגין עבירת עסקה הסמים נדון המבקש לחודשיים מאסר. נקבע כי עונשי המאסר ירוצו באופן מצטבר חלקית ובסך הכל 5 שנות מאסר. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה לאחר שהוגש בעניינו תסקיר שלילי. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

עפ"ג (ב"ש) 41654-06-23 יגאל אוחיון נ' מדינת ישראל (10.1.24) - המערער הורשע בריבוי עבירות של התפרצות לבית מגורים, הסגת גבול וגניבה, פריצה לרכב וגניבה ממנו, ריבוי עבירות הונאה בכרטיסי חיוב, החזקת סמים לצריכה עצמית ושימוש ללא רשות ברכב. ביחס לאישומים בעבירות ההתפרצות לבית מגורים - במקרה הראשון, המערער התפרץ לדירה שהייתה סגורה אך לא נעולה וגנב מכשיר נייד, תיק, שעון חכם, אוזניות, ארנק עם תעודות זהות וכרטיסי חיוב. במקרה השני, המערער נכנס לבית דרך החלון, עלה לחדר השינה ונטל תיק, פרק את תכולתו וגנב סך מזומן של 300 ₪. בנוסף נטל מבין ידיו וסמוך לראשו של המתלונן בחדר השינה את מכשיר הנייד שלו ונטל ממכנסיו שהיו סמוכים למיטתו ארנק ובו שלושה כרטיסי חיוב ושטר של 5 דולר. במקרה השלישי, המערער טיפס מעל החומה והגדר ונכנס לדירה דרך חלון המרפסת, בעוד בעלי הבית וילדיהם ישנים, וגנב ארנק שבו כרטיסי חיובי וכן כרטיסים שונים, שעון ותכשיטים רבים. נקבע מתחם ענישה לכל אירוע ואירוע. ביחס למקרה הראשון נקבע מתחם הנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל וביחס למקרה השני והשלישי נקבע מתחם ענישה הנע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל. על המערער, שלחובתו עבר פלילי מכויד דומה ולחובתו עונשי מאסר מותנים רבים, אשר השתלב פעמיים בקהילות טיפוליות אך בהמשך חלה הדרדרות במצבו ושב לצורך סמים ולבצע עבירות, הושת עונש כולל של 60 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת מאסרים מותנים ובסך הכל 68 חודשי מאסר בפועל לצד התחייבות כספית, פסילת רישיון בפועל ומותנית, קנס בסך 8,000 ₪ ופיצויים שונים (בגין העבירות שפורטו במקרה הראשון 2,500 ₪, במקרה השני 2,500 ₪ ובמקרה השלישי 3,000 ₪). ערער שהוגש לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשו הוקל ל-48 חודשי מאסר בפועל, לאחר שבית המשפט לקח בחשבון את מאמציו הכבירים של הנאשם להיגמל מסמים וכן את העובדה כי העבירות בוצעו בדרך פשוטה ועל רקע התמכרותו לסמים.

19. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נתתי דעתי לתכנון שקדם לביצוע העבירות; לחלקו הבלעדי של הנאשם בביצוע; לכך שהנאשם ביצע את העבירות באופן שיטתי - לעיתים מספר בתים באותו יום נפרצו על ידו ונגנב מהם רכוש; לכך שלא מדובר במעידה חד פעמית של הנאשם אלא במי שאימץ לתקופה בת מספר חודשים את ביצוע העבירות בתחום התפרצויות לבתים וגניבה מתוכם כעיסוק של ממש; ליכולתו של הנאשם להימנע בכל פעם מחדש מהמשך ביצוע העבירות הגם שהיה לו זמן רב בין העבירות לשקול את משמעות מעשיו אך הוא התמיד בביצוע העבירות שוב ושוב ובחר לעשות זאת מבצע כסף; נתתי דעתי לנזק שנגרם למתלוננים רבים - רכוש רב, אישי ויקר ערך שנגנב ובחלק מהמקרים נזק לבית; נתתי דעתי לכך שרכוש רב לא הושב לבעליו; נתתי דעתי לנזק הפוטנציאלי הטמון במעשיו של הנאשם אם כל אחד מן האירועים הללו היה מסלים לו היה הנאשם מתעמת עם מי מהמתלוננים. העובדה כי באישום 12 עת רדף אחריו אחד המתלוננים, בחר לברוח ולא להתעמת עמו אינה מצמצמת את פוטנציאל הנזק אשר היה גלום במעשיו. כמו כן נתתי דעתי לכך שהנאשם הוא תושב הרשות הפלסטינית, אשר במועד ביצוע העבירות החזיק בידו אישור שהייה כחוק בישראל, אותו נצל לרעה לצורך ביצוע העבירות וכעולה מן הראיות שהובאו לפניי הקשה על גילוי שכן טביעת האצבע שלו והדנ"א שלו לא היה מצויים במאגרי המשטרה כך שלמרות שהמשטרה ידעה לקשור בין הזירות השונות לא עלה בידה לאורך זמן לגלות מי מבצע העבירות.

20. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת, ונסיבות ביצוע העבירות, ובהתחשב בכך, שיש לקבוע מתחם ענישה אחד והגם שיש מקום לתת משקל לריבוי מעשי העבירות, ומשנקבע לא אחת, כי יש לריבוי מעשי העבירות השפעה על אופן קביעת המתחם, לא מדובר בחיבור אריתמטי אלא יש לשקול מחד את הצטברות המעשים ומאידך העובדה שלא מדובר בתכניות עברייניות נפרדות אלא בשורת מעשי עבירות שבוצעו במסגרת תכנית עבריינית אחת. משכך ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 9-18 שנות מאסר, לצד ענישה נלווית.

21. באשר לשיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה לשם הגנה על שלום הציבור או סטייה מהמתחם לקולה לשם שיקומו של הנאשם לפי סעיף 40 יד (3) לחוק, לא מצאתי כי ישנם שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם. גזירת העונש בתוך המתחם
22. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבתי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין. נתתי דעתי להודאתו של הנאשם, החרטה שהביע ועל אף קיום חלק מדיוני הראיות ושמיעת העדים בהודאתו ישנה נטילת אחריות לצד חיסכון בזמן שיפוטי, הכולל בין היתר חיסכון העדתם של עשרות עדים נוספים; נתתי דעתי לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, לכך שהוא נעדר עבר פלילי; לפגיעה של עונש מאסר ממושך בו ובמשפחתו אותה הוא מפרנס; לתנאי מעצרו שהיו קשים בהתחשב מתנאי מאסר של אסירים; נתתי משקל של ממש לנסיבותיו האישיות של הנאשם אשר פורטו בטיעוני בא כוחו ובהן מצבו הרפואי של אביו ודודו והמצוקה הכלכלית של המשפחה והשלכותיה על הנאשם ועל הרקע לביצוע העבירות; כמו כן, נתתי דעתי לכך שבעניינו של הנאשם לא הוגש תסקיר שירות המבחן והנאשם לא החל הליך טיפולי כלשהו.
23. עוד שקלתי העובדה כי רצף העבירות בהן הורשע ואשר אותן בוצע על פני מספר חודשים בהיקף ניכר מלמד על כך שלא מדובר במעידה חד פעמית ובגדר שיקולי הענישה בתוך המתחם יש לתת משקל ממשי לשיקולי הרתעת היחיד.
24. כמו כן, יש לתת משקל גם לשיקולי הרתעת הרבים בגדר שיקולי הענישה בתוך המתחם. מדובר בעבירות אשר בחובן רווחים כלכליים משמעותיים בעוד הקושי בגילוי זהות העבריין הוא רב בפרט כאשר מדובר בעבריינים שאינם תושבי ישראל.
25. באיזון בין השיקולים השונים, לכאורה נוכח שיקולי החומרה שפורטו והצורך בהרתעת היחיד והרבים היה מקום להשית מאסר ברף גבוה יותר בתוך המתחם אף בהעדר הרשעות קודמות. עם זאת, בשים לב לשיקולים לקולה ובעיקר העדר הרשעות קודמות וגילו הצעיר בעת ביצועו, אני סבורה כי יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו הנמוך של מתחם הענישה.
26. באשר לעתירת המאשימה לחיוב הנאשם בקנס, לטעמי יש מקום להטיל קנס מקום בו העבירות בוצעו על רקע כלכלי ולשם בצע כסף. על פני הדברים היה מקום להשית על הנאשם קנס משמעותי אך בשים לב לעונש המאסר בפועל הממושך שעתידי הנאשם לרצות סברתי שיש מקום להשית על הנאשם קנס שאינו ממצה עמו הדין על מעשיו.
27. באשר לעתירת המאשימה לפיצוי המתלוננים, יש לקחת בחשבון את הפגיעה בתחושת הביטחון האישי של המתלוננים, הפגיעה בקניין ויש לקחת בחשבון את עגמת הנפש שנגרמה להם מביצוע העבירות.
28. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 9.5 שנות מאסר, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.
ב. 12 חודשי מאסר, וזאת על תנאי, שלא יעבור משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו, כל עבירת רכוש מסוג פשע.
ג. 6 חודשי מאסר, וזאת על תנאי, שלא יעבור משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו, כל עבירת רכוש מסוג עוון.
ד. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף - 2019 על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה בה הורשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מיום שחרורו ובסך של 5,000 ₪.
ה. קנס בסך 5,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו.
הקנס ישולם תוך 90 יום מהיום.
- מובהרות לנאשם הוראות החוק ביחס לאפשרות החיוב בתוספת פיגורים כמו גם אפשרות הפעלת המאסר חלקי הקנס.
- תשומת לב הנאשם כי החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו בגזר הדין.
- ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה.
 - במוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *052-35592
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
 - ו. פיצויים למתלוננים כדלקמן:
- א. פיצוי כולל בסך 3,000 ₪ לעדי תביעה מס' 21 ו-22, מר שלום עמוסי והגברת מזל עמוסי, במסגרת האישום הראשון;

- ב. פיצוי כולל בסך 1,500 ₪ לעד תביעה מס' 6, מר אברהם טאוב, במסגרת האישום השני;
- ג. פיצוי כולל בסך 5,500 ₪ לעד תביעה מס' 11, מר יעקב חיון, במסגרת האישום השלישי;
- ד. פיצוי כולל בסך 5,500 ₪ לעדי תביעה מס' 2 ו-10, מר יעקב אבודרהם והגברת אסתר אבודרהם, במסגרת האישום הרביעי;
- ה. פיצוי כולל בסך 1,000 ₪ לעדת תביעה מס' 77, הגברת נעמי לפלר אלמוזנינו, במסגרת האישום החמישי;
- ו. פיצוי כולל בסך 1,000 ₪ לעד תביעה מס' 72, מר יהודה צרפתי, במסגרת האישום השישי;
- ז. פיצוי כולל בסך 5,500 ₪ לעדת תביעה מס' 8, הגברת ריקי בן משה/בן שבת, במסגרת האישום השביעי;
- ח. פיצוי כולל בסך 3,500 ₪ לעדי תביעה מס' 4 ו-5, מר נתנאל ביטון והגברת תהילה ביטון, במסגרת האישום השמיני;
- ט. פיצוי כולל בסך 7,000 ₪ לעד תביעה מס' 3, מר שלום חזן, במסגרת האישום התשיעי;
- י. פיצוי כולל בסך 5,000 ₪ לעדי תביעה מס' 73 ו-74, מר יורם וואזנה והגברת דבי וואזנה, במסגרת האישום העשירי;
- יא. פיצוי כולל בסך 2,500 ₪ לעד תביעה מס' 76, מר אשר גזיאל, במסגרת האישום האחד עשר;
- יב. פיצוי כולל בסך 3,000 ₪ לעד תביעה מס' 7, מר סלומון דהן, במסגרת האישום השנים עשר;
- יג. פיצוי כולל בסך 1,000 ₪ לעד תביעה מס' 9, מר שלום שינדלר, במסגרת האישום הארבעה עשר;
- יד. פיצוי כולל בסך 5,000 ₪ לעד תביעה מס' 78, מר אלי לוגסי, במסגרת האישום החמישה עשר;
- טו. פיצוי כולל בסך 5,000 ₪ לעדי תביעה מס' 83 ו-84, הגברת קיילה דונר ומר נתן דונר, במסגרת האישום השישה עשר.
- הסכומים ישולמו עד ולא יאוחר מיום 9.9.26.
- פרטי המתלוננים ימסרו על ידי ב"כ המאשימה וייסרקו לתיקיית חוות דעת.
- ניתן בזאת צו כללי למוצגים כמבוקש וכמוסכם - להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת היחידה החוקרת וזאת, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 יום מהיום.
- 09.09.2024